

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási czikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási czikkek soronként 10 kr-ért közölhetők.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számoltatnak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Hajdan és most.

A magyar politikai szónoklat a tökélyesség és művészet legnagyobb fokára az 1830-ik évtől kezdett emelkedni, midőn egy hatalmas aera a reformok terére ragadta a nemzetet, hogy politikai és művelődési életének nagyságát egy színvonalra emelje a többi művelt nemzetekével. Volt akkor a nemzet nagy fiaiban valami erkölcsi törvényeknek hódoló hatalom, melynek uralma alatt mintegy átszellemülve harcoltak az ország ügyéért, az igazságért és minden nemzeti érdekért, mely csak nagyszerű átalakulásokat vonhatott maga után. Az előző századok téltensége pangásba sodorta volt a nemzetet, mely nagyon mögötte maradt a nyugoteurópai nemzetek kulturális viszonyainak; kedvezett a szilárdításnak a korlátozott politikai szabadság és a nyomasztó ha-

tásokra okot szolgáltató kényszer-uralom, melyek megakadályozták népünknek valódi nemzeti lételét. De végre a hálgyog leesett a szemekről és a sötétség oszladozni kezdett. Midőn a nemzet felébredt és látta, hogy mennyire maradiságban van; midőn érezte, hogy csak nagy reformok keresztülvitelével biztosíthatja fennállását: bámulandó eréllyel fogott az izzasztó munkába, mely a magyar közéletet lassanként helyes irányba hozta és egészen átalakította, mintegy jövőjének biztos alapot vetvén. És a mint helyreállt az alkotmányos kormányforma, amint kivivatott a politikai szabadság: kezdette fejlődésének legmagasabb pontját elérni a parlamentáris szónoklat. Világhírű nagy férfiak támadtak a nemzet kebléből, kik mint szellem-óriások ragyogó ékesszólással rázták eszméletre a nemzetet, figyelmeztetvén azt a régi nagyságra; volt bennök államférfiúi tehetség, melynek mintegy alapját képezték a tiszta érzések mély erkölcsisége, a finom műveltség és a minden irányba kiterjedő tudományos képzettség. Elmélkedésekhez a legmagasabb eszmények szolgáltaták az anyagot, melyeket az eszmék mélységével fejeztek ki, gyűjtve ez által oly szellemi tökélet, mely a mai nemzedéknek is megbecsülhetetlen kincsét képezi; zászlójukra a haladás eszméje volt írva, szívökben és egész valójukban pedig annak keresztülvitelért küzdöttek. Elérni kívánt sikereikben nem az egyéni hiúságot, a fitogtatást, nem a külső csillogást, a megbámultatást és feltűnést tartották szem előtt, hanem a szenvedő emberiség bajainak gyógyítása, a legnagyobb nemzeti érdekek jogos kielégítése volt szónoklataik eredményének végeztelje. Nem egymás ellen harcoltak, a személyeskedés terére lépve, hanem, felfogva hivatásuknak nagy horderejét és felülemelkedve a látókörön, honnan ítéletet vontak a kor nagy esemé-

nyeire: a nemzet jövőjét igyekeztek anyagiilag és szellemileg egyaránt szilárdra tenni, nagy eszmék és fenséges gondolatokkal támogatván állításait. Akkor nem azért küldötték a követeket a t. házba, hogy ott „handa-bandázzanak”, hogy egy végtelen nagy zür-zavart csináljanak, mely hasonlít a kofákúak vásári jeleneteihez, hanem hogy igazában képviseljék azt a népet, mely őket e fontos bizalmi állásra méltatá, hogy szószólói legyenek sérelmeiben s hogy megbízatásuknak a megbízók érdekében úgy és akként feleljenek meg, miszerint jogérzetüknek megsértéséhez a legkisebb árnyalat se férhessen. És valóban az akkori politikai élet ment volt minden divatos hóborttól, mely az események valóságos színeit perczekre se homályosíthatta el.

Milyen más képe van a mai parlamenti életnek és szónoklatnak! Leszámitva a kevés kivételt, csak paródiáját láthatjuk a mult idők letűnt nagyságainak, mely még a zsurnaliztikában is hű követőkre talál. Pedig a jelenkor, midőn önéletünk fentartása már kevesebb fáradságra kerül, midőn népünk nemcsak tudatában van létének, hanem a produktumok terén is otthon érzi magát: sokkal kedvezőbb nagy tettek felmutatására, mint volt valaha. Ma az alkotmányos eszmék oly stádiumában vagyunk, hol minden anyagi és szellemi érdek megoldásra vár, hol többféle célok elérése buzdítja az egyéneket, melyek mind kevesebb nehézségekbe és akadályokba ütköznek. Másfelől ma feltétlenül szabadsággal rendelkezünk önkormányzati rendszer mellett, és itt egyúttal nem kell felednünk azt sem, hogy „az önkormányzat legmagasabb foka a parlamenti rendszer”. Ne tegyük azonban kéréseket a n. u. i. d. i. parlamenti életének jelenlegi megfordítottjánál; elég csak szárazon felemlíteni a tényeket, melyek meddő parlamenti életünk megké-

A „Székelyföld” tarczaja.

Egy kép a multból.

(Elbeszélés.)

Irta Barthalis János.

XIV.

(Folytatás.)

De hát ez nem tartozott rájuk. Mit bánták, ha Eleonora kisasszony és Miklós ur a holdba utaznak is?

Egy szép este a szerelmes pár valami gyanus zörgést vett észre a bokrok között. Nehány pillanat múlva újra ismétlődött a zaj, de már ekkor közvetlen előttük.

Még idejük sem volt arra, hogy szétugorjanak egymás kebléről, midőn a bokrok szétnyíltak s egy szép férfi alakja jelent meg a bámuló szerelmesek előtt.

— Hah! Békési Zoltán! — sikoltott föl Eleonora kisasszony s a következő pillanatban eltűnt a park fái között.

Zoltán még csak utána sem nézett a hanyatt-homlok szaladóknak, hanem haragtól elfojtott hangon szólt az elsápadt szerb atyáfihoz:

— Megismertél?

— Igen — felelt a reszkető Miklós.
— Annál rosszabb rád nézve. Van pisztolyod?
— Van — nyögé a szerb.
— Egyes golyóra töltve?
— Meggyőződhetel róla.
— Cseréljünk pisztolyt. A tiedet tedd lábaidhoz.
— Megtörtént.

— Ime, az enyém — szolt Zoltán, miután a szerb remekművi fegyverét fölvette a földről. — Nem bízom benned, Miklós; azért nyultam az óvatossághoz. Most pedig indulj, előre, de meg ne próbáld elszaladni, vagy ellenem emelni pisztolyodat, mert abban a pillanatban lelőlek, mint egy hitvány kutyát. Kezet le, indulj!

Mikor már jó messzire behaladtak a part raketyése közé, egy kicsiny tisztástér északi részén hátramaradt Zoltán s addig várt, míg a másik a déli végpontra ért. Ekkor elkiáltá magát:

— Állj! hátra arez!

A szerb megállt és visszafordult:

— Czólozz! — kiáltá Békési. — Most pedig: tüzet!

Két lövés dördült el. A dél felől álló férfi pisztolya egy másodpercczel hamarabb kiokádta pokoli tüztét, míg a Zoltán lövése csak később hangzott el.

De ez biztos lövés volt. Miklós, a szerb, egyet ordított s azzal elterült a fűvön.

A győztes ember pedig elesett ellenfeléhez lépett, s miután annak összeszorított ökléből kivette saját pisztolyát, az élettelenül fekvőt vállaira emelte s pehelyként szállította kikötött szandolinjához. Belefektette. Remekművi pisztolyát is melléje tette s egy darab írónalé pár szót írta a csolnak padjára: „Megmondtam, hogy kerülj őt.” Azután pedig megrugta az eldoldozott vízi járművet, mely forogva siklott végig a folyam hátán élettelen terhével. És a parton álló még ezt kiáltotta a szandolinban fekvőnek:

— Mond meg az apádnak, hogy magyar emberre akadál!

Vajjon hallotta-e ezt a hulla?

XV.

Képzeltel jük Békési Zoltán levertségét, midőn boldogságának tanyáján idegen arcok fogadták Csillámo-inéek eltávoztása után két nappal. Eleonora, bár tudta, hogy nemsokára elhagyják szegényes házikójukat, hogy azt egy csillogó uri lakkal cseréljék föl, nem tudatta leendő elutazásukról szerelmesét, daczára, hogy néhány nap óta már jegyesek voltak.

Vérző szívvel távozott hát e helyről s még az nap elhagyta Pestet. Hosszas tudakozódás után végre sikerült nyomukba akadni az elrepült galamboknak, csakhogy midőn már fölálalta életé-

lyegzőknek tinteti föl. Ma már kevés oly kimagasló organuma van a képviselőháznak, ki a nemzeti ügyet érdeklő szónoklatával, párosultan tudományos képzettségével és finom modorával, jótékony hatást tudna ránk gyakorolni. Kevés az oly szónok, ki meditációjában ne a személyeskedés mérges nyilához fordulna; még kevesebb azok száma, kik parlamenti „remekműveket” tudnak produkálni szorosan vett belső tartalommal. Rendesen órák hosszáig tartó beszédek tartanak, melyeken a személyeskedés kárhozatos és visszatetsző iránya húzódik végig; gorombaság, kiméletlenség és személyes gyűlölet szól nagy részéből, melyek igen gyakran párbajozásra is szolgáltatnak alkalmat. Ezenkívül az ellenzékiek meghonosították saját gyönyörűségekre és mulattatásukra a közbeszólások gyakorlatiasságát, szegényére a magyar parlamentnek; s így nem csoda, ha kevés oly ülése van a képviselőháznak, melyet országos vásári jelenetekhez nem lehetne hasonlítani. Az indemnitáról szóló javaslat alkalmával is oly izléstelen személyeskedéseknek adtak kifejezést, hogy azon lefolyt időt is méltán nevezhetni „szegénytelen” napoknak; az ily gyűlölségből eredő pártharcok megméltelyezik a parlamentaris életet, melytől a nemzet elidegenedik és undorral gondol rá. Megalapították az „agyonbeszélési” politikát a szenvedélyek kitöréseinek kíséretében, és a hol ez nem segített, ott erőlködésekkal igyekeztek politikájuknak tért nyitani, mi a nemzet örömeire sehogy sem sikerült. Szeretnők tudni, hogy ott fenn azok az urak gondolkoznak-e néha-néha arról, hogy miként ítél eljárásukról a közvélemény? Valóban a parlamenti élet jelenét tudatosan lehet a hanyatlás és visszaesés korának nevezni.

Mihályt János.

Az esztergomi, kalocsai és zágrábi érsekségek beöltését illetőleg, mint a bécsi Pol. Corr. budapesti levelezője jelenti, a magyar kormány és a római kuria között a megegyezés létrejött s néhány nap alatt publikálják Vaszary Kolos pannonhalmi apátnak esztergomi hercegprímás, Császká György szepesi püspöknek kalocsai érsekké s Vucsetics zágrábi kanonoknak zágrábi érsekké való kinevezését. A legközelebbi pápai konzisztorium decz. elején, tehát valamivel előbb ül össze, mint eredetileg tervezve volt, hogy a kinevezendő egyházejedelmek prekonizációja késedelmet ne szenvedjen. E konzisztoriumon csak egy bíboros kinevezése lesz s ez Ruff Soilla, a pápa udvarnagya.

nek egyedüli eszményképét, az már olyan magasban állt fölötté, hogy a jámbor napszámos elszédült, mikor föltekintett hozzá a magasba.

Egy napon, midőn a Csillámosi-kastély parkjának legsűrűbb részében bolyongott, kérve Istent, hogy bár csak egy percze hozza össze jegyesével, ruhasuhogás vonta magára figyelmét. Egy elegáns hölgyet látott végiglebegni az árnyas farsorban.

Eleonora volt. Ezer nő közül is megismerte volna királynői termetéről.

A másik pillanatban már a hölgy előtt térdelt.

— Eleonora, nem ismerem? — susogta, miközben sápadt arcán könyök gördültek végig.

— De kicsoda ön, hogy olyan szemtelenül tartóztat föl? Azt kell hinnem, hogy örültem a dolgom, ki nem tudja, mit cselekszik — hőkent vissza a hölgy, ki azonnal megismerte a térdelő férfit.

— De kisasszony, ön téved. Nézze meg arcomat...

— Félre utamból, nyomorult, és azonnal hagyja el a kastély területét, vagy mindjárt kidobatom innen cselédeimmel — kiáltott Eleonora, miközben félrelökte utjából Zoltánt, s büszke léptekkel haladt a kastély felé.

Zoltán megsemmisülve távozott. De azért nem adott föl minden reményt. Hátha valóban nem ismerte fel őt a most már főúri hölgy.

Ejszakánként egy halásznál vonta meg magát.

Az erdélyi birtokrendezések gyorsításának költségeire az állami költségvetésben a jövő évre is 50 ezer forintot tettek föl. Erre vonatkozólag a miniszeri indoklás a következőket tartalmazza:

Eczim, miután a múlt évvel egészen megegyez, újabb indoklást nem igényel ugyan, mindazáltal be kell jelentenem a törvényhozás előtt, hogy az erdélyi és a volt kaposztól részek területén adható birtokrendezési költségöllegek tárgyában, a pénzügyminiszter ural egyetértve, legczélseztörbűnek tartottuk akként intézkedni, hogy az 1891-ik évre már megszavazott, ugyszintén az 1892-diki és az ezután következő egy-két évre előirányzandó ötven-ötvenezer forint összegzéséből, önálló birtokrendezési állami előlegalap képzetessék oly módon, hogy az előlegek az érdekeltek kérelmére ezen alapból utalványoztassanak s a térítmények, valamint a kamatok is ezen alapba folyjanak vissza, maga az előlegalap pedig a minőségben kezeltessék mindaddig, míg a birtokrendezési ügyek az erdélyi és a volt kaposztól részek területén ilyen előlegek nyújtását igényelni fogják. Megjegyzendő, hogy előlegek a birtokrendezési állami előlegalapból már ez idő szerint is utalványoztassanak; a további előlegezések pedig, a rendelkezésre álló összeg korlátain belül, ezután is fognak engedélyeztetni. A birtokrendezési állami alap kellő gyümölcsösztetéséről is gondoskodva van, és pedig: egyfelől az által, hogy azok, kik előleget vesznek igénybe, kamatot fizetni tartoznak, másfelől az által, hogy a szóban forgó alapnak előleg gyanánt igénybe nem vett fölöllegei pénzintézeti kamatoztatásban részesülnek.

A szabadságharc-kiallításból.

Szakértők és a sajtó osztatlan véleménye az, hogy régen nem sikerült kiállítás ugy, mint a szabadságharc emlékek kiállítása. A rendezők megérdemlik az elismerést. Sok évi szakadatlan gyűjtésbe és nagymérvű áldozatokba került, míg ezt az eredményt biztosították.

A mai nemzedék már messze van a szabadságharcztól és azt a közvetlen utóhangulatot sem élte át, mint mi, kik az ötvenes években voltunk gyermekek.

Ezt a hangulatot azonban a szabadságharcsi emlékek kiállításán magasztosan érezhetjük bárki, mert itt a nagy idők eseményeit újra átélhetjük.

Nincsen itt egy darab sem, a mely értékes és tanúságos ne lenne, s nemcsak nézni, de tanulmányozni is lehet.

Minél többet látja valaki a szabadságharcsi emlékek kiállítását, annál többször igyekszik oda jutni. Az eddigi tárgyak helyébe újabb tárgyak lesznek kiállítva, ugy, hogy az érdekesség napról napra növekedik.

Legujabban nagyon helyes volt az, hogy a rendezőség a külföld rokonszenvét is feltüntető képeket állított ki, a melyekből kilátszik az, hogy hazánk jobblétét, szabadságát szívesen ohajtották.

Ettől aztán az Eleonora és Miklós viszonyáról értesítve lett. Miklóst jól ismerte. Gyermekei barátok voltak. Átevezett hát hozzá és közölte vele Eleonorával való régebbi viszonyát s kérte a szerbet, hogy vonuljon vissza.

De Miklós csak nevetett és semmit sem ígért meg.

Zoltán tehát távozott. Bucsuzáskor azonban így szóló vetélytársához:

— Vigyázz magadra. Kerüld őt.

A többit már tudja az olvasó.

A tanuk nélküli párbajt követő estén az ismert szandolin siklott át a magyar partokra s a szandolin hangjai újra végig rezgették a fák lombjai között. A fehér alak és a csolnakos egyszerre érkeztek a légyott helyére.

— Miklós! — susogott a hölgy, a férfi keblére vetve magát.

— Téved, kisasszony. Eleonora, nézzen szemem közé. Megismér? — rebegé a férfi.

— Ah, Zoltán, ön az? Ön csalt ide? — felelte megremezve a büszke nő.

— Zoltán? Hahaha! És rám ismer most?

— De... de mit akar velem? Miért szedett rá ilyen csunyaúl?

— Hogy meghallgasson. Hogy megmondjam: legyen enyém, tegyen boldoggá! — fuldoklá Zoltán.

— Piha! — szólott Eleonora — egy napszámos neje legyenek? Megbolondult ön?

Itt vannak sok példányban azok az allegorikus képek, melyek 1848-49 ben Olaszországban készültek s a magyar-olasz rokonszenvet tüntetik fel.

A világ legelőkelőbb három szépirodalmi képes lapjának, a londoni Newsnak, a lipcsei Illustrirte Zeitungnak és a párisi Illustrationnak egykorú képei is láthatók szabadságharcunkról ügyes mutatványokban.

Sok egyszerű tárgy van, a mi azonban, a mint magyarázatát tudjuk, nemcsak megindító, de lelkesítő is; csak egyet említek: egy Hunyady-husár-egyenruha, mit tulajdonosa 29 csatában viselt.

A Hunyady-husárok korhű köztitízi ruhájában ott van a kiállításban egy 80 éves agg bajnok, ki büszkén gondol arra vissza, hogy abban a nagy dicsőségben neki is van egy-parányi része.

Az a térkép, mit gróf Kreith Béla állított ki és tervezett, egy rövid negyedóra alatt átértelt velünk az egész dicső küzdelmet, annak győzelmait és balsikereit. Apró zászlócskák jelezik, hol volt a diadal s hol győzött a tulnyomó ellen. A zászlócskán ott van a csata napja, kiközött folyt és ki volt a hadvezér.

A rendezőség érdeme, hogy hű tükröt állított erről a korról élénk, melybe bizony nagyon sokszor kellene nézni.

Mindenesetre kívánatos volna, hogy a kiállítás állandó maradjon, hogy ne csak lelkesednénk belőle, de a történelemírás, a kutatás is kivehetné a maga részét, ugyszintén a hazai képzőművészet is, mely újabb időben nem igen vesz a szabadságharcztól tárgyakat. Kivehetné részét a költészet is, mely néha a politikát, ennek radikálisabb irányát választja ugyan tárgyal, de nem a szabadságot, mintha bizony nem ez volna a legfenköltebb eszmény.

A történelem tanítása is más irányt vesz a szabadságharc-emlékek kiállításának hatása alatt, mert eddig a szabadságharcról nem igen emlékeztek meg a katedrákban.

Szóval ennek a kiállításnak állandónak kell lenni, hogy a dicső mult mindig látható legyen.

Erdélyi Gyula.

Különfélék.

— Elölépítések. Turóczi Ferencz honv. főhadnagy II. oszt. százados, Szántó Gyula főhadnagy kezelőtiszt százados kezelőtiszté léptetett elő.

— Kézdi Várhely város képviselőtestülete folyó hó 30-án gyűlést tartott, melynek tárgyai közül az alkotott különböző szabályrendeletek és az építendő iskola ügye okoztak hosszabb vitát. A város képviselőtestülete elébe egyszerre 4 szabályrende-

— És ha nem volnék napszámos, ha önnel egy rangban állanék, akkor is így felelnék nekem?

— Az mit sem változtat a dolgon, ha mindjárt gróf volna is. Elég, ha most napszámos. Ez válasszon.

— De én nem Békési Zoltán vagyok. Nevem Zárai György. Apám kitagadott megmagyarázhatlan módon, de ha, Eleonora, kedved nőmmé akar lenni, én tisztázom félrevezetett atyám előtt magamat, s akkor biztosítom, hogy...

— Elég, elég! — kiáltott közbe a szívtelen nő — így már kétszeres okom van gyűlölni önt.

— De szerelmed, ígérte, szavad, mind, mind pusztá szó volt? És a mult így foszlik szét, a boldog órák ott a szerény kis lakásban?...

— Nesze! — kiáltott föl vad nevetéssel a hölgy — ezt is jegyezd a boldog mult rovataiba — s ezzel úgy ütötte arcza a hűledező férfit, hogy az megtántorodott bele, s aztán mint álomkép tűnt el a park százados fái közt.

Zárai György e naptól fogva végképen eltűnt hazájából. Ősz atyjához sem akart már menni. Hej, pedig ha tudta volna, hogy mennyire keresi őt a félrevezetett apa, repülve sietett volna szerető karjai közé.

A helyett az azon évben kitört francia forradalom háborgó árába vetette magát s hősiess elszántsággal látjuk küzdeni az egyesült hadak ellen, melyek a vérszomjazó jakobinusok rémuralmát igyekeztek megtörni.

(Folyt. köv.)

let került tárgyalás végett, ugymint: 1. az építészeti, 2. a közrendőri, 3. a házalást eltöltő és 4. a bérkocsik és hordárokról szóló szabályrendelet. Ezek közül az építészeti és közrendőri szabályrendelet már korábban lett beterjesztve, de a képviselő akkor egy szűkebb körű bizottság elébe utasította részletes tárgyalás végett s egyúttal azoknak kinyomatását és a képviselők között való szétosztását rendelte el. A bizottság megfelelt, a két szabályrendeletet részletesen letárgyalta, némi módosításokat tett azokon s most a képviselő elé terjesztette elfogadás végett. Különösen az építészeti szabályrendelet tárgyalásánál fejlődött ki hosszabb vita. A tárgyalásban részt vett az egész testület s módosításokban ugyancsak nem volt hiány. Nem egy tétel szavazás útján lett eldöntve. Minthogy azonban többek meggyőződése szerint az építészeti és közrendőri szabályrendeletek csak eredeti szövegükben felelhetnek meg a város jövőendő fejlődésének, s mivel a tett módosítások némely része a szabályok hatályát és hasznosságát támadja meg, az eredeti szöveg fentartása iránt folyományodás fog tétetni. Nem különben hosszas és heves vitát idézett elő az iskola építésének ügye. E tárgyban városunk érdemes polgármestere egy régebbi képviselőgyűlés elébe előterjesztést tett, a Kanta-utca keleti oldalát jelölve meg azon helynek, melyet a képviselő által kiküldött bizottság legelőszóbban megszerezhetők s legalkalmasabbnak vélt az építendő iskola részére. Ezen előterjesztést akkor a gyűlés elfogadta, a gyűlés jegyzőkönyve hitelesített, senki folyamodással nem élt, tehát a határozat jogerőre emelkedett, és még a mai képviselő, ama határozatát megsemmisítve, kimondotta, hogy a megvásárlandó Cserey-teleken fogja az új iskolát felépíttetni. Minthogy azonban ezen telek megvásárlása pénz hiánya miatt egyhamar nem remélhető, ezen újabb határozat nem jelent egyebet, mint az iskolaépítés ügyének egy hosszabb időre való elodázását. Ha mi meg voltunk arról győződve, hogy az a hely a Kantában csakugyan egészségteleenebb, mint a város többi része s hogy a felhozott ellenvetések helyesek, mindenesetre helyesnek tartanók, hogy az iskolaépítés még egy kis időt késsék; de mivel tudjuk, hogy Kézdi-Vásárhelyt egészségi szempontból egyik helynek a másik felett alig van némi előnye, s mivel tudjuk, hogy az építést tovább halasztani nem lehet, s végül mivel a Kantába való építéssel egy elhanyagolt városrészt diszítunk fel: a képviselő újabb határozatát helyesnek el nem ismerhetjük, s azért indokoltnak tartjuk, ha illetékes helyről e tárgyban felfolyamodás fog tétetni.

— **Időjárásunk**, mely különlegességekben nem igen szűkölködik, e héten ismét egy újabb jelét adá csodálatos szeszélyességének. 28-án egész napon át gyönyörű nyári idő volt. Dél felé a hőmérő 20 R°-ot mutatott. Este felé északkeleti szél indult meg, mely rövid pár óra alatt a nyárból telet csinált. Másnap már jó vastag hóréteg borította a földet s a hőmérő a fagypontra süllyedt, úgy, hogy a hó mindenütt ott maradt a földön s a házfödeleken. F. hó 2. délelőtt volt 20° R meleg s 29. délelőtt pedig 5 R° hideg, tehát 24 óra lefolyása alatt a hőmérő éppen 25 fok különbséget mutat.

— **Tűzoltók évi záró-gyakorlata.** A helybeli önkéntes tűzoltó-egylet ez évi záró-gyakorlatát folyó évi november 8-án fogja megtartani, a midőn is a főparancsnok tiszteletére egy társas estély rendeztetik. A hálás tisztikar és tagok méltányolni kívánják, hogy Kovács Dániel főparancsnok 3 évi vezetése alatt az egyletnek csinos és czélszerű műszínház emeltetett, egy kitűnő szertárszerket s egy szivattyút szerzett. A tagok önképzésére olvasó-kört létesített. A városi hatóságtól nem csak évi segélyt eszközölt, hanem rendszeres tűzörsgéget szerveztetett, és a zenekarnak állandó karmestert állított. Mindezek oly tények, melyek nem szorulnak dicséretre. A szeretet és ragaszkodás minden nemével méltán adóz tehát az önkéntes tűzoltó-egylet, midőn évi záró-gyakorlatát a derék főparancsnok életével fejezi be. Az estélyen mások is részt vehetnek, ha szándékukat november 4-ig Turóczi László szolgálatvezető tisztnél bejelentik. Egy teríték ára 1 frt 20 kr. Az estély

a tűzoltó zenekar közreműködése mellett Kőllönte Mózes ur díszes és tágas vendéglőjében fog megtartani. A rendezőség.

— **Állandó postahivatal Tusnádvégén.** Csikmege közigazgatási bizottságának szept. havi ülésében szerkesztett javaslat folytán a kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a Tusnádfürdő postahivatal működése egész évre kiterjesztessék s Seps-Szentgyörgy és Tusnádon át Csik Szeredáig rendes postai összeköttetés létesíttessék; de egyúttal elrendelte azt is, hogy a kézdivásárhely-csik-szeredai kétfogatu kocsiútdőncz postáját egyes fogatúvá korlátoztassék s a kézdivásárhely-csik-szentkirályi vonalra szoríttassék, mely utóbbi ponton e járat beolvasszandó Csikszereda—Seps-Szentgyörgy között berendezendő járatba. E miniszteri rendelet folytán a szebeni postaigazgatóság a sepsiszentgyörgy-csik-szeredai postahivatalok rövid idő alatti megnyitása és berendezése iránt intézkedett; ellenben a kézdivásárhely-csik-szentkirályi kétfogatu járatnak egyfogatúvá leendő átalakítását a seps-szentgyörgy-kézdivásárhelyi vasut megnyitásáig elhalasztotta.

— **A bereczki tűzkárosultak javára** városunkban adakoztak: Takarékpénztár 10 frt, Kökösi Károly élelmiszer, Szabó Mózes 1 frt, Benkő Sándor szeszgyáros 2 frt, Cs. D. 50 kr, Kovács Ferencz gyógyszerész 50 kr, K. Csizsár József 2 frt, dr. Bánffy Zsigmond 1 frt, Ponori Sándor 1 frt, Máthé Albert 50 kr, Pap Adolf 30, Gaál István 61, Kelemen Imre 30, Csizsár Pál 30, dr. Kovács Gyula 1 frt, Vajna Dénes 1 frt, N. N. 50 kr. Sinkovits Ignác 1 frt, Nagy Lajos 50 kr, Tóth József szeszgy. 1 frt, Ambrus Albert 50 kr, Molnár Józsiás 1 frt, Molnár Ferencz 50 kr, ifj. Dávid István 1 frt, Kovács Károly keresk. 50 kr, Dávid Gyula 20, Novák Sándor 30, N. N. 20 kr, idősb Tóth István 2 frt, Jancsó Mózes 60 kr, Kökösi Károly 1 frt, Jantsó Dénes 50 kr, Szóts Mózes 30, Fejér L. fia 1 frt, Kovács Aron 30 kr, Balogh Gyula 20, N. N. 20 kr, dr. Szini 1 frt, Jancsó Mózes id. 30 kr, Torók Bálint 50, Dénes Lajos kir. körjegyző 1 frt, Kiss Emma 30 kr, Kézdivásárhelyi kiségitő takarékpénztár 30 frt. Összesen 68 frt 40 kr.

— **A távirati díjak szabályozásához és leszállításához**, melynek kezdeményezője Baross Gábor kereskedelmi miniszter, most már nemcsak az osztrák, hanem német birodalmi kormány is hozzájárult. A nyár folyamán Baross miniszter és dr. Stephan, a német postaiügyi államtitkár közt történt megállapodásokat, melyek szerint az eddigi alapidij megszűnik és egy egységes szó-díj hozandó be, miután Bajorország és Württemberg kormányai elfogadták ezen megállapodásokat, most a német, valamint az osztrák kormány hozzájárult a magyar kereskedelmi miniszternek abbéli rendezéséhez is, mely szerint az állomáshelyen kívül a táviratok kézbesítési díját egységesen 40 kr-ban állapította meg. E szerint Németország, Ausztria és Magyarország egész területén 1892. január 1-től fogva három krajczárban megállapított egységes távirati szódíj lép életbe, melyről 30 kr a díj minimuma. Főössleges fejtegetni, mily nagy előny hárul a távirati tarifa ezen leszállításából és egységessé tételéből ily nagy forgalmi területen az összes gazdasági életre.

— **Csaló cigányok.** Csomortánból írják: Csomortánban a nyáron valami cigánykaraván ütötte fel tanyáját. Egy dadának eszébe jutott, hogy egy kis jó seftet kellene csinálni s egy csomortáni embert felszólított, hogy ha bankópenze van, cserélje fel ezüst forintosokkal s adja át neki, mert ő két annyit ad érte. Az ember meg is tette, hogy hatvan forint bankóját becsérélte és a cigánynak átadta. Meg is adta a cigány az ígért összeget, mondván, hogy még másokat is utasítson hozzá ily üzletkötés végett. Az ember a jó barátjait, komáit és sógorait mind felbízta, siettek a váltással. Ekkor a cigány feltételeket szabott eléjük, t. i. hogy ő kimegy, de nehogy valamelyikük utána nézzen, mert a művelet nem fog sikerülni. Hittek a cigánynak s várták, egyre várták, de hiába, mert a cigány ott hagyta őket, mint Szent Pál az oláhokat s M. M. 200 frt, V. J. 150 frt, T. F. 80 frt miatt busulnak.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A helybeli jótékonycélnű egylet folyó évi október hó 24-én saját pénzalapja javára föllérestélyt tartott, melyen volt a bevétel 13 frt 60 kr. Ebből fölléfizettek a következők: Szerváczius Lőrincz 70 kr. Nagy Lajosné 40 kr. Nagy Dénesné, G. ur 30—30 kr. Deák Árpád főhadnagy, Pongrácz Jánosné, Benkő István, Z. 20—20 kr. Szaniszló Kálmán, Gál Ödön, X. Y., N. N. 10—10 kr. Fogadják a szíves fölléfizetők egyletünk nevében hálás köszönetünk nyilvánítását. Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1891. okt. 26-án. Kiss Károlyné, egyleti pénztáros.

286-ik közlemény

a háromszékmegei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára tett szíves adakozásokról.

Csomortán.

Mike Dénes 2 kr. Veres Simon 3 kr. Biró Balázs 1 liter buza. Biró János 1 kupa, Matajós János 1 liter. Gyergyai István, Mike András, Öse András, Biró András, Gyergyai István, Mike István, Fülöp András fél-fél kupa. Kis Lázár, Veres Ferenczné, Veres Gergelyné, Györgyi András, Ilyés Jánosné, Balog Ferencz, Reketes György, Gyergyai Jánosné, Gyergyai Lajos, Mátyás Lajos, Mike Györgyné, Biró albert, Veres Antal, Mátyás János, Mátyás István, Gyergyai Simonné, Gyergyai Péter, Gyergyai Mihályné, Veres Mihályné, Veres János, Gyergyai János 1—1 kupa rozs. Reketes Ferencz 2 kupa. Gyergyai Tamás 3 kupa rozs. Reketes József, Veres István, Veres Márton, Mátyás István, Mátyás Péter, Mátyás Ferencz fél-fél kupa. Mike Zsigmond, Öse Ferenczné, Mátyás András, Gyergyai István, Gyergyai Mihály, Janka István, Mátyás György, Bálint Ferencz, Fülöp Péter, Barthos András, Finta János, Balog Anna, Balog Pálné, Furunczki Ferencz, Gyergyai János 1—1 kupa Varga András 2 lit. árpa. Kínály István 2 kupa törökbuza, Fülöp Simon 1/4 Biró Gergely fél Veres Antalné 1 kupa fuszulyka, Mike Dénes 2 tojás.

Karatna.

Kovács András, Bodó Mórincz 2—2 kr. Kőnczei János, Kőnczei Lászlóné 4—4 kr. László Zoltán, Szakács János Kelemen András 10—10 kr. Kicsid András, Kun Istvánné 40—40 kr. Benedek 20 kr. Esztojka József, Kovács László, Bálint József, Bálint Antal, Veres Lajos, Bálint András, Kovács Sámuel 1—1 kupa. Zöde József, Kovács Lajos 1—1 liter, Vollaucs István, Rózsa Lajos 2—2 kupa, Pilbánd Eiek fél kupa, Szakács János 4 liter. Kőnczei Kelemen 20 liter. Pető Istvánné 4 rjta. rozs. Kovács József, Fábán Pál, Pilbánd Albert Gyöngy József, Pilbánd Ferencz 1—1 liter. Vollaucs Györgyné 1 kupa. Solym Ferencz 2 kupa. Özv. Szotyori Istvánné, Kovács Pálné, 4—4 kupa. Kovács Józsefné 1 kupa. Oda Gergely 2 kupa. Kun Istvánné 3 kupa törökbuza. Jakabos József, Kőnczei Mariska, 1—1 kupa Som János 1 liter. Szinte József fél kupa. Kovács Ferenczné 2 kupa fuszulyka.

Peselnek.

Kovács Lina 2 kr. Lemhényi Lukács, Soliom József, Geti Pál 4—4 kr. Lemhényi Péterné, Donát Ferencz, Kovács Pál fél-fél kupa buza. Mrton Ferencz, Kovács József 1—1 kupa buza. Eperjesi S. Soliom Adámné 10, Potsa Jánosné 20, Potsa Gyula 40 liter buza. Gligor Márton, Kovács András, Jakab Pál, László Ferencz, Molnár Mihály fél-fél kupa. Jakab József, Débor Mihályné, Badi Jánosné, Opra András, Gligor Lukács, Dátó Lukács 1—1 kupa. Badi János, Kovács József, Török Pál, Badi István, Gligor András, Komsa Ferencz, Dátó Lukács, Badi Lukács, Dátó Imre 2—2 kupa rozs, Lőrincz Ignác, Donát József, Badi János, Bartis András, Opra Pál, Szabó Jakab János, Donát József, Tamás János, Gligor Pálné, Opra József, Opra Ferencz, Radi Ferenczné fél-fél kupa, Fehér András, Fehér János, Jakab József, Kovács János, Badi Pál, László Pál, Laczi András 1—1 kupa árpa. Dátó Lukács 1 darab törülköző.

Fogadják a nemes szívtű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1891. jan. 10.

Br. Szentkeresztly Stephanie, elnök.

Székely Málvin, jegyző.

CSARNOK.

Az otthon.

(A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet okt. 17-ki föllérestélyen fölolvasta Kiss Jenő ur.)

(Vége.)

Hol a szeretet, a kötelesség érzete hatja át az otthon, s hol a szív és fő egyetértől-g kormányoz, ott a mindennapi élet becsületben és erényességben folyik. A hol a családi ügyek intézésénél szívélyes szeretet érezhető, bizony csak az ilyen házakból várhatunk olyan derék, közházsnu s boldog lényeket, kik kellő erőre jutva, szűleik nyomdokain haladhatnak s magukat is bölesen kormányozhassák. Máfélől, ha megvizsgáljuk azon gyermekeket, kiknek környezetében a tudatlanság, vagy a mi még rosszabb, önzés, haszonlesés, durvaság, nemtelen érzés honol, tapasztalhatjuk, hogy az ilyen gyermekek tudtokon kívül is hasonló jellemet sajátítanak el, faragatlanul, műveletlenül érik el a serdülő kort, s ha még

hozzá bekeverednek, a polgárisult társadalom vésthozó tagjaivá fajulnak el. „Ha rabszolga nevel gyermekedet, — mond egy hajdani görög — egy helyett hét rabszolgád leend.”

Alig lehetne találobban festeni a nők magasztos hivatását, mint azt gróf Mikó eme nagyfon tosságu szavaiban teszi: „Asszonyok, anyák! Töletek függ a haza jövője nagy részben. Oh, fogjátok fel hivatásotok. Ti vagytok a családi élet gyökerei, a házi erények alkotói, a gyermekilelek hajlamainak első idomítói. Töletek függ a jelen, a nemzet belső élete, a jövőendő előkészítése.” A nő apró, de nemes cselekedeteiből sugárzik ki a családi tűzhely, az otthon melege. Apró levelek teszik a fa lomboztatát, a mely menhelyül szolgál zimanak idöben a csevegő madárseregnek s árnyat nyújt, ha a nap heve forró meleget lövel reánk. A férfi az emberiség esztét, a nő annak szívét képviseli; amabban itélő tehetsége s ereje, emebben érzelme, bája, disze s vigasza mutatkozik.

Egy erényes, szorgalmas, derült és csinos nő felügyelete alatt még a legszegényebb viskó is jólét, erény és boldogság hajlékává varázsolatik át s a családi életben mindvégig lélekemesítő, kitartó munkára ösztönző viszonyok honosulnak meg. Ugy a családfő, mint a gyermekek ragaszkodnak, teljes szívvel megszeretik e kies otthont, a mely az élet viszonytagságai közt egy gondos nő szeretete, nemes tapintata folytán e boldogság tanyájává lett. A férfi édesen emlékezik szeretett családjára s otthonában, keble szentélyében, menhelyet érez az élet viharai közepette, nyughelyet munka után, vigaszt a szerencsétlenségben s nemes büszkeséget, ha jóllet mosolyog reá.

Vagy, hogy Tompával szóljak:

„Minden oly szép s igaz belől e kis körön,
Gondolja képeit együtt bár, vagy külön.”

Kimondhatjuk tehát, hogy a jó otthon nemcsak gyermekkorunkban, hanem az idösebb korban is a legdrágább, legértékesebb kincsünk, valódi boldogságunk, a minek hiányában valóban szegények — hogy azt ne mondjam, szerencsétlenek — vagyunk.

Az udvariasság, gyöngédség, előékenység legjobb iskolája szintén csak az otthon, hol a leghivatottabb gyakorlati nevelő mindig csak a nő lehet. Egy provençe-i példabeszéd értelmében az emberek nők hiányában köszívűek, érdes modoruak lennének.

Az emberi szeretet az otthon gyupontjából árad szét. A nő gyöngéd modora, nemes szíve az övének önfeláldozó szeretetében mindennap, mint jótékony nap melege, áldást osztóan terjed szét a családi életben.

A nő minden körülmények közt rányomja családjára azt a képet, a melyet maga visel.

Gyöngédség, nemes érzelmi tulajdonok nélkül egy nő, legyen testileg bármily szép, hidegen hagy, rideg közönyt ébreszt szívünkben. Lombtalan fához hasonlít, melynek nincs egy levele, hol a szeretet tanyát üssön.

Szánalom reátok, ti fiatal emberek, kik ily rideg, női erények nélküli nőkhez kötötek életek folyását. S ti gyermekek, kiket a balsors ily anyákkal vere meg, jobb lett volna nem születetetek.

Nézd meg gyermekeid, abból itél meg az anyjukt. „Ha bátor, nyíltképi, mégis illetmudo gyermekkel találkozol, — mondja Szász Károly — nézz körül, anyjuk nem lehet messze s tekints gyöngéd tisztelettel reá, mert okos, szeretetteljes asszony bizonyosan.”

Bizd gyermekedet értelmetlen, méltatlan nő gondjaira, s nincs gyógyszer, mely az okozott bajt később elháríthatná. Udvariasság, gyöngéd modor s valódi áldozatkészség csak akkor sarjzhatnak fel, ha szeretet s hasonló nemes tulajdonok hatják át azon családát, a melyhez tartozunk. Kinek magánéletét tisztaság és kötelességérzete hatja át, nemesebb lélekkel karolja fel a közügyet, ki igazán ragaszkodik családjához: mélyen szereti s hiven szolgálja hazáját; vagy a mint Jókai mondja: „A melyik nép nem tudja megbecsülni ezt a szót: otthon, az nem tudja megbecsülni ezt a szót: haza.”

Az a befolyás, a mit a nő a jellemképzésre gyakorol, nagyobbbrészt elrejtve marad. A nők otthonuk zajtalan magányában teljesítik legmagasztosabb hivatásukat. S jaj annak a családnak, hol a nő nem a családban benn, a boldogság alapját képező apró teendőkben keresi és találja fel boldogságát, hanem e helyett, női hiuságától ösztönözötve, a családján kívül a nagyvilág ezerféle, szemet kápráztató, a nemes érzelmeiket megbénító dolgain ragódik.

A társadalom maga, mint egy test, ugy a multban, mint a jelenben szigorú birája volt s az ma is önmagának, s mindig méltányolta a jól nevelt, női erényekben gazdag nők érdemeit s a valódi tisztelet háláját örömmel teljesíti ma is. A nagy férfiakról ép ugy mint jó nőkről sokszor beszél a történelem. A nők nagyságukat jóságukban érhetik el.

Ki ne ismerné Mátyás király, Hunyady László anyja, Horogszegi Szilágyi Erzsébet magasztos anyagi jóságát? Ő vetette meg gyermekeiben a

honszerlem alapját s fejlesztette ki a kötelességérzetet. Hisz tudjuk, hogy apjukat, Hunyady Jánost, a hon védelme távol tartá az otthon kicsiny körétől.

A nő hűségnek, anyai szeretetnek magasztos képe gyanánt állhat előttünk Cserei Ilona, báró Wesselényi Miklósnak édes anyja. E ritka nő, midőn férje a kufsteini börtönbe záratott, maga kezelte terjedelmes jószágait. Lelke legnagyobb örömét azonban fia neveltetésében kereste és találta meg. Meg is érte azt a jutalmat, hogy fia nevét két ország hálával említé.

Báró Vay Miklós anyja, a magas műveltségű nő, a gyermekszobában idözött legörömostebb, külön-külön mindenik gyermeke számára maga irt imádságokat s együtt tanult velök, hogy őket biztosan vezérelhesse.

Tagadhatatlan, hogy Petőfőre is nagy befolyást gyakorolt szeretetben gazdag szívű, páratlan jóságu és elméjű anyja, kinek tanácsairól a költő így emlékezik meg:

„Mert mindenik tükör volt,
A honnan láthatám,
Hogy e földön nekem volt
Legszeretőbb anyám.”

Bármínő viszonyok közé sodorta végzete Petőfit, mindig lelke előtt lebeg anyja jósága, kit legremekebb költeményeiben is gyöngéd finí hálával és kegyelettel említ.

Még sorolhatnék fel példákat arra, hogy az otthon kedvessé, életre kiható fontosságává ugy a férj, mint a gyermekek részére egy jó házi nő teszi. De végzem rövid értekezésem Szász Károly „Nők a gyermekszobában” című értekezéséből vett eme idézettel: „Erősen meg vagyok győződve, s meggyőződésemet ezer példával tudnám igazolni saját tapasztalataimból, hogy az anya befolyása gyermeke jellemére s annál fogva egész életére, boldogságára a legtöbb esetben nagyobb és elhatározóbb, mint az apáé.”

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

BOR!

Daczára annak, hogy az ó-borok árai 25—30, sőt 50 százalékkal is emelkedtek és az idei termésű gyenge ujbór méregdrága, mindezen drága borokkal szemben azon kellemes helyzetben vagyok, hogy **arányla-gos kevés áremelkedéssel** boraimat árulhatom. Mire a borfogyasztó közönség becses figyelmét felhívom. 100 literen felüli kivitelnél pedig nagy kedvezményt engedek.

A tanácsház alatti pinczém nyitva van mindennap d. e. 11 órától d. u. 1 óráig és este 6 órától 7 óráig.

Egyszermind tisztelettel tudatom, hogy az unió-kerti lakásomon levő tágas ebédlői helyiséget átengedem társas összejövetelekre, gyűlések megtartására. Továbbá vállalkozom társasébedék, vacsorák és lakodalmak, valamint kisebbszertű és zártkörű tánczvigalmak megtartására jutányos áron.

Teljes tisztelettel

Kölönte Mózes.

Hol a legszebb és legtöbb butor
Brassóban?

PAPP FERENCZ

nagy butorraktárában

kapu-utsza 48. sz. a.

5—10 Ugyanott

diófa- és cserefa-furnér

egy □ láb 3—4 krért kapható.

Hatóságilag engedélyezett nagy

v é g e l a d á s

Pfeifer Vilmos áruházában

Budapest, Kerepesi-ut 6. szám, a nemzeti színház átellenében.

	most	ezelőtt
1 vég 30 rőfös ezerna-kanavász kitűnő minőségű	4.75	8.50
1 vég 30 rőfös „elsőrendű	3.50	12.50
1 vég 30 rőfös valódi rumburgi kanavász	6.75	13.50
1 vég 30 rőfös 4/4 széles creasz-vászon legjobb minőségű	5.—	9.25
1 vég 30 rőfös 5/4 széles „	6.—	12.—
1 vég 30 rőfös 4/4 széles sziléziai vászon tiszta len	4.75	8.50
1 vég 30 rőfös 9/8 széles „	5.75	12.—
1 vég 20 rőfös 5/4 széles Chiffon, igen jó minőségű	4.75	11.50
1 vég 30 rőfös 5/4 széles „legjobb	6.—	13.50
1 vég 30 rőfös 4/4 széles „sárga ágyhaj	5.25	9.50
1 vég 30 rőfös 9/8 széles fehér csikos csinvat	6.—	12.—
1 vég 30 rőfös 9/8 széles fehér damaszt csinvat (legfinomabb)	7.75	15.50
1 vég 30 rőfös 5/4 széles rumburgi vászon	8.50	21.—
1 vég 50 rőfös 5/4 széles „legfinomabb	18.—	42.—
1 vég 8/4 széles lepedő-vászon varrás nélkül	7.25	16.50

Következő cikkek különös olcsó árban adatnak el.

	most	ezelőtt
1 ablakfüggöny virágos	1.35	2.80
1 „ „ „ „ legújabb, arany csikkal	2.80	6.50
1 garnitúra ágytakaró (3 darab) virágos	2.75	6.50
1 „ „ „ „ damaszt szövésű	6.50	18.—
1 „ „ „ „ virágos burett	8.50	23.—
1 8/4 nagyságu tapesztry brüsszeli szőnyeg	7.50	20.50
1 10/4 „ „ „ „	9.50	23.50
1 16/4 „ „ „ „	12.—	30.—

Spárga szőnyeg 8/4-es 2.75, 10/4-es 3.50, 12/4-es 4.75.

Futó szőnyeg 25, 30, 40, 50 kr legjobb minőségű.

Téli kendők, legnagyobb frt 2.50, 3.— 4.—, 5.— legjobb minőségű.

Szövet, loden, kazán, tömördek nagy választékban 30, 40, 50, 80 kr legfinomabb.

Ternó sima, fekete és virágos 40, 50, 70, 90 kr legfinomabb.

Barket valódi színtartó 27, 30, 35 legfinomabb.

Női ruhák, felöltők, esőköpenyek, gyermekköpeny és bundák legjutányosabb árban tudatnak.

Vidéki megrendelések pontosan eszközlötnek.

Meg nem felelő cikkek készséggel visszavétnak.

Rendelmény, mely 25 frtot meghalad, bérmentve küldetlik.

5—5

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.